

[Indenrigsministeren.]

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen rejste tvivl om, hvorvidt grundlovens betingelser for ekspropriation var til stede. Det blev understreget af det ærede medlem hr. Johan Asmussen, at det var almenvellet, man tænkte på. Der er for mig ingen tvivl om, naturligvis, at dette lovforslag stemmer med grundloven. Det er da klart, at regeringen ikke ville have fremsat et lovforslag, som den mente var i strid med grundloven, og et overvejende flertal i det høje ting vil erkende, at der er den overensstemmelse, som er nødvendig.

I sin argumentation pegede det ærede medlem hr. Ninn-Hansen på en ting, som jeg ikke rigtig forstår. Det er, som om det ærede medlem mener — således opfattede jeg det — at ekspropriation til en kontorbygning er noget andet end andre ekspropriationer. Må jeg gøre det ærede medlem opmærksom på, at vi har i dette land en lang række ekspropriationslove, som tillægger kommunerne vidtgående rettigheder i retning af ekspropriation f. eks. til rådhus, til begravelsespladser og meget andet. Vi har meget vidtgående bestemmelser i den retning, og der er ingen, der har tænkt sig at gøre en sondring mellem kontorbygninger og andre bygninger. Det argument, at en kontorbygning kan ligge ethvert sted, er hverken stærkere eller svagere, end hvor det f. eks. drejer sig om anlæg af et hospital. Derfor forekommer argumentet mig mindre værdifuldt.

Det ærede hr. Ninn-Hansen stillede mig 3 konkrete spørgsmål, som jeg gerne vil forsøge på at besvare. Det ærede medlem spurgte mig: bliver der tale om yderligere bebyggelser? Dertil vil jeg sige, at der, så vidt jeg kan vurdere situationen i øjeblikket, ikke inden for et overskueligt åremål vil blive tale om yderligere bebyggelser. Der er bygget i det omfang, som er nødvendigt med den udstrækning, Verdenssundhedsorganisationen har nu, med den udbygning, der i de senere år er sket, og som nødvendiggjorde en udvidelse af kontor- og mødelokalerne på Scherfigsvej. Der er intet, som tyder på, at man inden for et overskueligt åremål står over for yderligere udvidelse. Kommer det ad åre til at foreligge, melder spørgsmålet sig naturligvis, om man skal udbygge her på de ejendomme, man nu har, eller

søge ejendomsområdet udvidet; men det ligger så langt ude i fremtiden, at der ikke er anledning til at tage forskud hverken på glæder eller sorger.

Dernæst nævnte det ærede medlem hr. Ninn-Hansen spørgsmålet om den bekostning, der er forbundet med at gennemføre dette lovforslag, og det, det ærede medlem tænkte på, var naturligvis ikke statens udgifter til udvidelse af bygningerne på stedet, men den erstatningspligt, staten pådrager sig ved denne ekspropriation. Jeg vil gerne give udtryk for den rent personlige opfattelse — den kan blive underkendt — at jeg tror ikke, der kan rejses noget erstatningskrav, som kan omsættes i kongelig mønt. Jeg tror det ikke, og bliver der tale om et erstatningskrav, bliver det i hvert fald af meget, meget ringe omfang.

I denne forbindelse nævnte det ærede medlem spørgsmålet om selve vejen, og her vil jeg gerne sige, at den beslutning, der er truffet — det tør måske også være svar til det ærede medlem hr. Johan Asmussen — om selve vejføringen, er truffet af de kommunale myndigheder uden forhandling med indenrigsministeriet, som ej heller har taget noget initiativ til den ændring, der er sket, og som definitivt har gjort det af med vejen som gennemkørselsvej.

Endelig for det tredje stillede det ærede medlem mig det spørgsmål: hvis der rejses sag, hvad så? Vil man da standse byggeriet? Det ærede medlem vil ikke forvente, at jeg skal kunne give svar på dette spørgsmål. Personlig tror jeg som sagt ikke på, at der rejses nogen sag, og de udtalelser, repræsentanterne for de servitutberettigede har fremsat, gav mig heller ikke anledning til at tro, at der ville blive rejst en bekostelig retssag på dette særdeles spinkle grundlag. Jeg kan derfor ikke tage stilling til det hypotetiske spørgsmål, om jeg, hvis sag rejses, ville standse byggeriet. Således som situationen er, kan jeg dog sige til det ærede medlem, at når dette lovforslag er vedtaget ved tredje behandling, vil vi gå i gang med opgaven, naturligvis under hensyntagen til hele den situation, det offentlige byggeri i øjeblikket befinder sig i.

Til det ærede medlem hr. Johan Asmussen skal jeg ikke gøre så forfærdelig mange bemærkninger. Når det ærede medlem i sin